

ПОТРЕБА ПЕРЕПЕЛІВ У АМІНОКИСЛОТАХ

Різничук І.Ф., к. с.-г. н., доцент.

Гарбар А.В., здобувач наукового ступеня доктора філософії

Одеський державний аграрний університет

Ключові слова: перепели, комбікорм, протеїн, незамінні амінокислоти, лізин, метіонін, треонін.

Протеїнове живлення перепелів визначається потребою у сирому протеїні та незамінних амінокислотах, необхідних для підтримання життєдіяльності та утворення продукції. Потреба у протеїні та амінокислотах молодняку перепелів залежить від віку, живої маси та величини середньодобового приросту, дорослих перепелів – від яєчної продуктивності, маси яєць і амінокислотного складу яєчного протеїну.

Амінокислотний склад корму повинен відповідати потребі перепелів у незамінних амінокислотах, оскільки як нестача, так і надлишок окремих амінокислот, а також надлишок протеїну взагалі негативно впливають на їх продуктивність [2].

Суттєво впливає на забезпеченість птиці амінокислотами їх доступність, тобто ступінь можливого засвоєння і використання в організмі.

У сої та інших зернобобових культурах містяться антипоживні (інгібітор трипсину, глюкозиди тощо), які негативно впливають на доступність амінокислот, особливо у молодняку птиці.

Теплова обробка зерна бобових при температурі 100-110 °С або пропарювання 30-40 хвилин руйнує антипоживні речовини, що позитивно впливає на перетравність протеїну і засвоєння амінокислот. У більшості кормів та раціонів птиці насамперед не вистачає незамінних амінокислот – лізину та метіоніну [1].

За результатами сучасних досліджень до критичних амінокислот почали відносити і треонін, виходячи з важливого значення його для організму тварин. Відомо, що треонін біологічно необхідний організму тварин для засвоєння інших амінокислот, а за його нестачі в комбікормах знижується споживання корму та продуктивність птиці.

Відповідно до вищезначеного, вивчення потреби виробничих груп перепелів у незамінних амінокислотах відрізняється актуальністю та має науково-практичне значення.

Мета роботи. Предметом щодо вибору тематики досліджень є актуальність проблеми амінокислотного живлення перепелів.

Метою дослідження було вивчити потребу перепелів у амінокислотах, обчислити співвідношення незамінних амінокислот у комбікормах для перепелів, % до лізину.

Виклад основного матеріалу. За результати проведеного аналізу протеїнового живлення перепелів нами встановлено, що норма вмісту сирого протеїну в 100 г повнораціонного комбікорму для ремонтного молодняку перепелів у віці 1-4 тижнів становить 28 %, для ремонтного молодняку перепелів у віці 4-6 (7) тижнів – 17, перепілок у віці 6 тижнів і старші – 21, для молодняку перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 1-3 тижнів 28, для молодняку перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 4-6 (7) тижнів – 20,5 %.

На 100 г сирого протеїну в повнораціонних комбікормах для всіх виробничих груп перепелів повинно припадати не менше 5 г лізину.

У відповідності до визначеної мети нами проаналізовано норми вмісту та обчислено співвідношення незамінних амінокислот у комбікормах, % до лізину для таких груп перепелів: ремонтний молодняк перепелів віком 1-4 тижнів, ремонтний молодняк перепелів віком 5-6 тижнів, дорослі перепели, перепели-бройлери віком 1-3 тижнів, перепели бройлери віком 4-6 тижнів.

Норми вмісту незамінних амінокислот у комбікормах для перепелів зазначено в таблиці 1.

Співвідношення незамінних амінокислот у комбікормах для перепелів надано в таблиці 2.

Висновки:

1. Потреба у протеїні та амінокислотах молодняку перепелів залежить від віку, живої маси та величини середньодобового приросту, дорослих перепелів – від яєчної продуктивності, маси яєць і амінокислотного складу яєчного протеїну.

2. Норма вмісту сирого протеїну в 100 г повнораціонного комбікорму для ремонтного молодняку перепелів у віці 1-4 тижнів становить 28 %, для ремонтного молодняку перепелів у віці 4-6 (7) тижнів – 17, перепілок у віці 6 тижнів і старші – 21, для молодняку перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 1-3 тижнів 28, для молодняку перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 4-6 (7) тижнів – 20,5%.

На 100 г сирого протеїну в повнораціонних комбікормах для всіх виробничих груп перепелів повинно припадати не менше 5 г лізину. На даний період проводиться робота щодо організації та проведення експериментальних досліджень щодо визначення впливу концентрації лізину та співвідношення метіоніну і треоніну в складі кормів раціону на продуктивні якості перепелів.

Таблиця 1. Норми вмісту незамінних амінокислот у комбікормах для перепелів, %

Група перепелів	Лізин	Метіонін	М+Ц	Триптофан	Аргінін	Гістидин	Лейцин	Ізолейцин	Фенілаланін	Ф+Т	Треонін	Валін	Гліцин
Молодняк перепелів у віці 1-4 тижнів	1,4	0,61	1,01	0,30	1,57	0,50	1,84	0,98	0,90	1,71	0,98	1,15	1,14
Молодняк перепелів у віці 5-6 (7) тижнів	0,85	0,37	0,62	0,16	0,95	0,30	0,98	0,60	0,55	1,04	0,60	0,70	0,69
Перепілки у віці 6 тижнів і старші	1,05	0,44	0,74	0,20	1,20	0,34	1,21	0,73	0,66	1,28	0,66	0,80	0,84
Молодняк перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 1-3 тижнів	1,40	0,61	1,01	0,30	1,57	0,50	1,84	0,98	0,90	1,71	0,98	1,15	1,14
Молодняк перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 4-6 (7) тижнів	1,03	0,44	0,74	0,19	1,14	0,36	1,18	0,72	0,66	1,25	0,72	0,84	0,83

Таблиця 2. Співвідношення незамінних амінокислот у комбікормах для перепелів, % до лізину

Група перепелів	Лізин	Метіонін	М+Ц	Триптофан	Аргінін	Гістидин	Лейцин	Ізолейцин	Фенілаланін	Ф+Т	Треонін	Валін	Гліцин
Молодняк перепелів у віці 1-4 тижнів	100	44	72	21	112	36	131	70	64	122	70	82	81
Молодняк перепелів у віці 5-6 (7) тижнів	100	44	73	19	112	35	115	71	65	122	71	82	81
Перепілки у віці 6 тижнів і старші	100	42	70	19	114	32	115	70	63	122	63	76	80
Молодняк перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 1-3 тижнів	100	44	72	21	112	36	131	70	64	122	70	82	81
Молодняк перепелів при вирощуванні на м'ясо у віці 4-6 (7) тижнів	100	43	72	18	111	35	115	70	64	121	70	82	81

Список використаних джерел

1. Рекомендації з нормування годівлі сільськогосподарської птиці / Ю. О. Рябоконт та ін. Інститут тваринництва УААН. Бірки, 2005. 101 с.
2. Різничук І. Безалтична О. Гарбар А. Особливості протеїнового живлення перепелів. Аграрний вісник Причорномор'я. 2022. Випуск 104. С. 88-93.
3. Стандартизація у тваринництві / І. І. Ібатуллин та ін. К.: Видавництво Ліра-К, 2019. 548 с.

УДК: 638.11:63:378

МОЖЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ АГРООСВІТИ В УМОВАХ МЕРЕЖІ РОДИННИХ ДЕМОНСТРАЦІЙНИХ ЕКО-ПАСІК

¹Сідашова С.О., к.с.-г. н., біотехнолог, sidashova2020@ukr.net

²Ясько В. М., к.с.-г. н., доцент, valentinayasko2207@gmail.com

²Кірович Н.О., к.с.-г. н., доцент, kirovich.natalya2017@gmail.com

¹СТОВ «АФ «Петродолинське», Одеська область, Україна

²Одеський державний аграрний університет

У статті наведені дані щодо створення умов для надання студентам і молодим спеціалістам зооветеринарного профілю професійно орієнтованих знань і вмінь організації виробництва сучасних пасік, зокрема з використанням екологічних технологій виробництва апіпродукції (меду, воску, прополісу тощо.) Наразі це дуже ускладнено в умовах воєнного стану і деградацією матеріально-технічної виробничої бази більшості навчальних закладів країни, що спонукає до пошуку інноваційних підходів до впровадження дуального принципу навчання.

Ключові слова: демонстраційна еко-пасіка, дуальна освіта безвоцинна технологія, «Краккографія».

Сучасний аграрний сектор у розвинених країнах світу, зокрема в Україні, все більше насичується виробничими процесами з використанням високотехнологічного обладнання, що є викликом для постійного удосконалення агроосвіти щодо відповідності рівня знань випускників вимогам європейського ринку праці. В різних галузях сільського господарства для працівників зростає роль системних міждисциплінарних знань та навичок оперування значними потоками інформації [1, 5]. Такі вимоги характерні і для галузі бджільництва, як важливої, експортоорієнтованої частини економіки України, значення якої зростає в умовах євроінтеграції, спрямованої на чинну парадигму розвитку науки й освіти [2, 5].